

Franjo Carev

NAGOVJEŠTAJ MISNOG SLAVLJA NEDJELJOM I BLAGDANIMA

(II.)

Četrnaesta nedjelja "kroz godinu" - A

Kraljevstva se razlikuju. Na njihova se prijestolja može doći manipulacijama, ako to nije učinjeno prolijevanjem krvi. Spasitelj Isus je došao na svijet da uspostavi Božje kraljevstvo, kraljevstvo ljubavi i pravde. No, on je to htio izvesti na svoj način koji je sve drugo samo ne nasilje. Po tome se on uvelike razlikuje od vladara ovoga svijeta. On u svoje kraljevstvo ne ulazi sa sjajem i veličanstvom. Ne vozi se na ratnim kočijama niti s napetim ratnim lukovima. Ne ulazi svečano u svoj grad na konju - koji odražava gordost - nego jaši skromno i ponizno na magaretu. Zaharijin učenik proriče svoje proroštvo o Mesiji možda u vrijeme kad je stupio na prijestolje Aleksandar Veliki čije je kraljevstvo primjer velikih ljudskih tvorevina koje su oborene u prah. A kraljevstvo koje je uspostavio Isus trajat će zauvijek jer ima druge temelje i druge ciljeve.

Isus se obraća izmorenima i opterećenima. I mi se ubrajamo u tu skupinu prihvaćajući Isusovu pomoć i priznavajući svoju čestu nedosljednost.

Petnaesta nedjelja "kroz godinu" - A

"Živa riječ ima veliku snagu", kaže sv. Bonaventura. Izgovorene i napisane riječi su prenosnici misli ili poruka jedne osobe drugoj. To vrijedi za svaku ljudsku, ali i Božju, riječ. Poput kiše i snijega, Božja se riječ vraća onomu koji ju je uputio nakon što je izvršila svoj zadatak. Riječ Božja treba oploditi zemlju i doprinijeti obilnoj žetvi.

Biblijska čitanja današnjega bogoslužja govore upravo o Božjoj riječi koja je upućena i meni i vama. Urodit će različitim urodom već prema tome kako je tko primi i prihvati. Ispitajmo se da li spadamo u revne slušatelje Božje riječi ili u grupu onih kojima riječi Božje na jedno uho uđu, a na drugo iziđu?

Stvorimo odluku da ćemo biti plodno tlo na kojemu riječ Božja može donijeti obilati rod. Za dosadašnje propuste i nemarnosti se pokajmo i molimo oproštenje.

Šesnaesta nedjelja "kroz godinu" - A

Knjiga Mudrosti nas uči da Bog blago sudi i s nama postupa vrlo pažljivo. Mi, nažalost, često postupamo sasvim suprotno: skloni smo strogo prosuđivati svoje bližnje i omalovažavati njihova dobra djela. Olako prelammamo štap na leđima drugih koji pogriješe. A Bog je tako strpljiv s grešnicima u koje spadamo i mi svi.

U tome nam mnogo može pomoći usporedba o pšenici i ljulju. Gospodar ne čupa ljulj dok pšenica raste nego dopušta da rastu zajedno do žetve a tek tada razdvaja korisno od štetnoga.

Prije ovoga misnog slavlja pokajmo se za svoje nestrpljivosti i olako osuđivanje tuđih pogrešaka.

Sedamnaesta nedjelja "kroz godinu" - A

Kod svih naroda i kultura nalazimo prijatelje mudrosti. Biti mudar, imati zdrav sud, uvijek je nešto dragocjeno. Ljudska mudrost je ipak samo jedan dijelić istine. Mudraci su često puta svoje doumljivanje proglašavali cjelovitom istinom. Razni oblici racionalizma koji nisu imali sluha za nadosjetno i nadnaravno tipični su primjeri nepotpunog pristupa istini.

Biblijska mudrost ključa iz ljudskog razuma i ljudskog srca pa je izražaj cjelovitoga čovjeka. Ali, ta svetopisamska mudrost se neizostavno prikazuje i kao dar Božji. Po tom daru ulazimo u tajne kraljevstva Božjega.

Molimo za tu veliku vrednotu koja će postati mudrost života koji vodi u život vječni. Za nepromišljenosti i umišljenosti se pokajmo i ponizno molimo oprostjenje.

Osamnaesta nedjelja "kroz godinu" - A

Svečana gozba je simbol zajedništva u ljubavi i sreći. Razlikuje se od običnog ručka po svečanosti kojom je okružena. U Bibliji se gozba često spominje kao znak Božje ljubavi prema čovjeku i obratno. Biblijski su pisci svjesni činjenice da čovjek nije u stanju opisati sreću koju posjeduju kao djeca Božja i baštinici divnih obećanja.

Gozba je nešto što se dugo pamti. Posebno ako se žudno očekuje. Odlomak iz Izaije proroka govori o nestašici i žeđi koje će biti utažene. Govori se i o vječnom savezu. Prema tome cilja i Isusovo umnoženje kruhova.

Gozba bi i nama trebala biti simbol tijesne i neuništive veze s Bogom. I ova koju upravo započinjemo i na koju smo svi pozvani.

Devetnaesta nedjelja "kroz godinu" - A

Ne smije nas čuditi kad sv. Pavao jasno izražava svoje iskrene osjećaje prema svojoj braći Židovima. Pavao nas podsjeća da je Izrael prvi narod posebno od Boga izabran, prvi je sklopio s Bogom savez i - iznad svega - u tom narodu je rođen Sin Božji u ljudskom tijelu.

Kad molimo za Kristovu Crkvu, uključujmo rado u svoje molitve i članove one rase kojoj je i Krist pripadao, onaj narod čijim je prorocima obećan upravo Mesija koga otajstveno slavimo u euharistijskom slavlju, narod koje je papa Ivan Pavao II. nazvao našom "starijom braćom" od kojih su mnogi u logorima završavali ovozemaljski život s pjesmom na usnama: "ANI MA'AMIN = Ja vjerujem!".

Dvadeseta nedjelja "kroz godinu" - A

Pripadati izabranom Božjem narodu još ne znači biti bolji od drugih koji ne pripadaju tom narodu. Naprotiv, oni koji slijede poticaje vlastite savjesti u traženju Boga na drugi način mogu biti veoma bliski Bogu.

Današnja nas biblijska čitanja potiču da budemo otvoreni u ljubavi i poštivanju "vjernika na drugi način" kako to izričito traže i dokumenti zadnjega općecrkvenog sabora.

Židovski narod je proigrao svoj izbor jer se zatvorio i nije priznao Krista Božjim poslanikom. Tako je krenuo pogrešnom stazom traženja Božjih putova. Novi Božji narod ima garanciju pomoći Duha Svetoga, ali ne i garanciju da se neće zatvoriti toj pomoći. Možda smo i mi katkada u tome griješili. Pokajmo se i molimo za oprostjenje.

Dvadeset i prva nedjelja "kroz godinu" - A

U svakoj ljudskoj zajednici moraju vladati određene zakonitosti koje podržavaju pravilne međuljudske odnose i efikasno djelovanje zajednice. Upravitelji zajednica moraju voditi računa o svome upravljanju. Dvorski upravitelj judejskoga kralja Ezekije Šibna nije o tome vodio računa i bio je smijenjen. Njegov nasljednik Elijakim je u početku bio ispravan, ali je s vremenom pao u nepotizam pa je i on izgubio upraviteljsku ulogu.

U Crkvi vlast dolazi odozgo, od Boga. Krist je na čelo svoje zajednice postavio Petra čija je vlast prešla i na njegove nasljednike. Kod izbora pojedinaca i čitavih naroda, Bog ne pokazuje pristranost. Njegovo je kraljevstvo otvoreno svima, iako je to često nama prekriveno neshvatljivim

otajstvom. Pavao o tome u čudu kliče: "O dubino, bogatstva i mudrosti i spoznanja Božjega! "

Dvadeset i druga nedjelja "kroz godinu" - A

Isus je obećao Petru vlast nad svojom zajednicom; ali kad je Petar čuo kakav put predstoji Učitelju, usprotivio se i pokušao ga je odvratiti od toga. O patnji i križu Petar i Isus misle sasvim različito. Petar razmišlja samo ljudski, a Isusu je na umu prvenstveno volja Božja bez obzira da li ta volja traži odricanja i patnju.

Svi koji žele nasljedovati Krista moraju računati na poteškoće, nerazumijevanja i patnje. To nam poručuju današnja svetopisamska čitanja.

Ako smo se katkada opirali Kristovu trnovitom putu, pokajmo se za to.

Dvadeset i treća nedjelja "kroz godinu" - A

Da su među ljudima mogući nesporazumi i sudari, tome se ne treba čuditi. Mogući su i među najbližima. To opet ne znači da možemo mirno zatvarati oči pred pogreškama koje uporno netko ponavlja pred nama. Opomenuti brata koji pogriješi, može biti spasonosno.

O bratskoj opomeni govori i sv. Pavao. Kršćanin je dužan opomenuti svoga brata po vjeri jer smo mi suodgovorni jedni za druge. Ali, dobro treba pripaziti na redosljed opomene koju Pavao predlaže i da svaka opomena bude iz ljubavi i s mnogo pažnje.

Možda na ovom području imamo mnogo propusta i pogrešaka. Božja riječ koja se naviješta pomaže nam da se popravljamo. Otvorimo svoju dušu Božjem govoru, a srce skrušimo za propuste i pogreške.

Dvadeset i četvrta nedjelja "kroz godinu" - A

U današnjem misnom bogoslužju, poput laganog povjetarca, osjećamo prisutnost ideje opraštanja. Sirah nas opominje da budemo spremni oprostiti uvrede a ne gajiti mržnju i osvetoljubivost. Apostol Pavao preporučuje obazrivost prema slabijima: Onaj koji pravi razliku između čiste i nečiste hrane, neka poštiva onoga koji ne pravi tu razliku.

Isusova prispodoba o dužnicima kojima je oprošten veliki dŭg, ali nisu znali oprostiti svojim malim dužnicima.

Možda ćemo sebe negdje prepoznati među onima koji su prekoreni. Da li smo npr. poštivali tuđe mišljenje u nebitnim stvarima ili smo uporno htjeli nametnuti svoje? Da li smo znali oprostiti kad nas je netko uvrijedio? A možda smo i sami vrijeđali druge.

Dvadeset i peta nedjelja "kroz godinu" - A

Isusova prispodoba o pozivu radnika u vinograd u različito doba pokazuje da nikada nije kasno za živa čovjeka koji želi ući u kraljevstvo Božje. Židovski pismoznanci i farizeji nisu s oduševljenjem primali takav nauk. Oni su ulazak u kraljevstvo Božje okružili mnoštvom tumačenja da se od šume nisu vidjela pojedina stabla.

Ulazak u kraljevstvo Božje Isus nije ograničio ni osobnim životnim krivudanjima nego izričito poziva bludnice i carinike da mogu ući u to kraljevstvo. "Misli moje nisu vaše misli, i moji putovi nisu vaši putovi", najavio je Bog preko proroka Izaije.

Usklađivati naše životne staze s Božjim putovima i propisima, trajna je zadaća. Priznavanje odstupanja od tih putova početak je obraćenja.

Uznesenje B. D. Marije - Velika Gospa

Dobri uzori često su izvanredni pomagači u obavljanju vrijednih poslova. U vjerskom i kršćanskom životu Bogorodica Marija predstavlja blistavi primjer za nasljedovanje. Njezina vjera u tjeskobama života, njezina patnja i poniženje na putu prema Kalvariji, njezino predavanje u volju Božju ... sve su to primjeri za divljenje i nasljedovanje.

Posebno nam je vrijedan primjer prolaska kroz patnju i smrt do proslave u nebeskom kraljevstvu. Ona stoji pred licem Božjim kao živi znak putujućem Narodu Božjemu da je naš konačni cilj proslavljeni život u nebeskom kraljevstvu gdje se i mi nadamo čuti blagoslovne riječi: "Dobro, slugo valjani i vjerni! ... Uđi u radost Gospodara svoga!"